

«Іду по трав'янистих килимах...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Іду по трав'янистих килимах.
Була в натхненні ткаля-майстриця.
Ось виткана із соняхів жар-птиця,
Який манливий крил її розмах!
А там — ромену золотава квітка,
Та біла — для вінчальної фати;
Комусь на щастя — з лілії підківка
Між рutoю...
Промінчик з висоти,
Іще не затканий в основу конопляну,
Тонкою ниткою над кроснами гуля.
І крик душі — довкіл, куди не гляну:
Яка прекрасна матінка-земля!

Джерело: *Воронько П. М.* Збірка «Осениця». Ч. 2 — К.: Радянський письменник, 1983

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/idu_po_travianystykh_kylymakh